

גברת מן העבר, המתנוססת על החרטום המפוסל
היא מעטה ידי אמנים בלתי ידועים, מלפני מאות שנים. רבות מן הסירות שהשתתפו במירוץ הרגאטה הנווד היו עתיקות, אך נשמרו כל הזמן במצב תקין.

גברת מן העתיד, השואפת להופיע בסרטים
היא ספציה, ילידת מילאנו. לאחר שלא הצליחה להגיע לבמות ההסרטה באיטליה, יצאה לפסטיבל הסרטים בוונציה: אולי יכיר איזה סוכן הוליוודי בכשרונה.

האחת שזכתה להופיע בסרט היא הדוגי מנית האמריקאית אייבי ניקולסון. היא הגיעה לאיטליה לרגל תצוגת אופנה, הבמאי האיטלקי לורנצו ססני שיתפה בסרט אמריקאי ברומא.

המלון הוא ענקי ומפואר, ומתאים במיוחד לשיכון של כוכבי הוליווד, וגם הם הרגישו ממש כך. האווירה בינלאומית. נשים חשופות מתפרקות בכורסאות באולם האורגן חים, וגברים מסורקים למשעי ועונדי עניבות רפר מקיפים אותן כפרמרים. מלצרים הם דומים ללורדים מהלכים הלך ושוב. איש לא שואל אותך מי אתה, אתה מן הסתם משהו או משהו. אני מנסה לתפוס את ארלטי. היא בחדר 105. אני מרים את הש" פופרת, ומיד מ'דיעים לי שהיא איננה. גם מרלון ברנדו איננו, וגם שתי שחקניות יפאניות ששכחתי מה שמן, וגם אליה קאזאן איננו, וגם מרלון דיטריך איננה; אף על פי שכולם מתגוררים כאן. מחר מסתיים הפסטיבל, באתי בזמן רע.

בדרך אל חוף הרחצה מסתובבות אלף או אלפים יפהפיות. הפסטיבל נועד כמובן בשבילן, הן באו הנה לנסות את מזלן, לזכות לתהילת נצח במחיה אחת. מהן שהיו מלכות יופי, מהן דוגמניות, מהן כוכבניות, כולן בזבוזו את כל משכורתן, או סמכו על גדי ברות של גברים חובבי כשרונות צעירים, ו' באו הנה. הן נענות ברצון לכל עתונאי ו' לכל צלם, ויהיה מי שיהיה.

אין לי כח לצלם את כל היפהפיות. אחת יותר יפה מהשניה, כמעט כמו בהתחרות מלכת יופי אצלנו. הן מסתובבות בבגדיהם החדישים ביותר, מלאות יפהפיות. כדאי היו סים רק את הפנים או את קצות הצפרניים, ולחץ הדם בעורקים גובר.

התקפה סעריצים

ליד המזח עוגנות היאכטות הפרטיות שק אלה שכבר עברו את שלב ההתרוצצות ב' פסטיבלים, והלאה, לאורך החוף, מפוזרות קובות קטנות, מלאות יפהפיות. כדאי היו לשלוח כמה בנות ישראליות משלנו הנה להשתלמות ביופי. כמו כן מסתובבות כאן המוני מי שהיו יפהפיות. הן הושפות בצניעות עד מאד אג השומן האדירים שלהן, ונהנות עד מאד מישהו מצלם גם אותן. מה הן מחפשות כאן אינני יודע, אבל בודאי לא את המחר. במאי ישראלי אחד בשם סאשה אלכסנדו (המשך בשמוד 17)

קדימה! זועקים מאות יושבי וונציה הניצבים על המדרכות הצרות לאורך התעלות, כלפי המשתתפים בחלק הגברי של מירוץ הסירות. המתחרים לבושים בגדים סטגוניים, לפי מיטב המסורת של ימי הביניים, יושבים בסירות ארוכות, בעלות עשרות משוטים. בימיהם היתה לתחרות שנתיית זאת משמעות דתית: היא היתה מעין מפגן לכבוד רוחות הים, באה להבטיח שנה ללא שספונות ושלא טוב של דגים. כיום יש למירוץ הסירות רק תעודת אחת: למשוך תיירים מכל רחבי העולם, לאפשר לבלתי המלון, מועדוני הלינה ומזכרות של וונציה. לעשות עסקים טובים ככל האפשר.

פחות, בתיקפה שבהם מנגנות תזמורת בני זנויות לפני זוגות שאינם יוצאים במחול, ופלזיה ארוכה זרועה קובות הלבשה קטנות, העולות ביוקר. שם באים תיירים ושאר אנ' שים לטבול במימיו המלוכלכים של הים ה' אדריאטי, אבל גם זה ענין של טעם, כמו שאמר החתול.

הפסטיבל מתקיים בבנין גדול ונאה. ב' כניסה מסתובבת קרוסלה ועליה נעות סחור סחור דמויות אליליהבד, כפי שחזה אותן הקריקטוריסט האיטלקי. את גיגה לולוברי גיידה אפשר להכיר מיד לפי החזה השופע, שארכו עולה על גבהה, ואת פרנגדל אפשר להכיר לפי פני הסוס המחייכים שלו. בפנים, בתוך הנתון, רעש ומהומה. טלפרינטרים ג' עשים, מכוונות כתיבה מתקתקות, ובקושי מוצאים מישו שמדבר אנגלית, כדי לקבל כרטיס כניסה. כמובן שאין מקומות באולם רק בזירה הפתיחה. מילא. שם אנחנו מקב' לים את כתבותיהם של גדולי אמנות הבד, ומתברר שכולם מתגוררים במלון אקסצ' לטור.

אישה לא הבחין בכוכבת המקסיקאית מריה פליקס, שהתפרסמה בסדרה מסאלינה. הסיבה: היא ירשה בבית קפה בוונציה בין עשרות צעירות, אשר יכלו להתחרות אתה ביופין, אך לא התפרסמו כמוה.

גם הסירות וגם השייטים, והן נראות כ' סוסי עבודה שהחליטו להשתתף בדרכי. ה' קהל מריע גם למנצחים גם לנחשלים, ב' רוח טובה, ומגיע הסיבוב האחרון — תחרות גברים בגונדולינות בנות שני משוטים.

הרגאטה הסתיימה, ועוד מעט תסתיים גם עונת ההיירות. שוב יצפו קליפות ושיירי פסולת על מימיהן העכורים של התעלות, ובני וונציה יתנהלו בעצלתיים בסירותיהם, וישאו עיניהם לרקיע — מתי יבואו שוב התיירים?

גינה המחמסקת

כשהייתי ברומא, אמרו לי שגינה לולו' בריגידה נמצאת בוונציה. כשבאתי לוונציה, התברר שהגברת לולובריגידה יצאה בדיק לפני כמה שעות לרומא. כך החמצתי את ה' הזדמנות הגורלית לראות את מי שאהבה נפשי. אבל בכל זאת, הלכתי לראות את פסטיבל הקולנוע הבינלאומי.

אותו פסטיבל בינלאומי מתקיים באי לידו, הלא הוא אייהשעשועים שזימנו בני וונציה לתיירים. לדעתי האי אינו משעשע כלל ו' כלל, אבל זה ענין של טעם. כולו זרוע בתימלון מפואריה, בתיקיניו מפוארים לא'